

[Lawaetz]

Heinesen, der burde kende de økonomiske sammenhænge, stillet denne forespørgsel, når man samtidig siger, at folketinget ikke skal blande sig? Det kan da ikke være for at give folketinget beskæftigelse. Dér synes jeg sådan set, vi har nok lige i disse dage.

For yderligere at karakterisere denne forespørgsel som ubegrundet kan jeg tilføje, at under de nyligt afholdte overenskomstforhandlinger var LO fornuftig nok til at indse, at tiden ikke var inde til nedsættelse af arbejdstiden. Kun de mest venstredrejede forbund kom med krav i den retning, men de blev udtrykkelig stemt ned af den besindige del af LO, der også tænkte på landets økonomi og beskæftigelse. Heldigvis for det lille land.

Arbejdsløshed, mangel på beskæftigelse, bliver næsten altid og af mange mennesker diskuteret på forkerte præmisser. I stedet for logisk økonomisk konsekvenstænkning farver man dette altoverskyggende alvorlige problem partipolitisk.

Hvor er det nemt og billigt at bilde den mindre logisk økonomisk tænkende del af vælgerne ind, at nedsat arbejdstid kan nedsætte eller sågar afskaffe arbejdsløsheden.

Hvor er det nemt for SF på deres landsmøde at råbe op om og overbevise hinanden om – ret meget længere når det vel ikke – at en arbejdstid på seks timer om dagen er det eneste saliggørende. Så er man ydermere stolt af, at man nu ikke mere går så vidt, at alle skal have fuld lønkomensation. Nej, nu taler man om de lavestlønnede, men bagefter hører man, at det var der heller ikke enighed om. Vil socialdemokratiet ikke føre arbejds- politik, sagde man, så må SF gå i spidsen for en samlet arbejderfront.

Når jeg hører noget sådant, rinder det mig i hu, at 55 pct. af SFs vælgere er ansat i den offentlige sektor. Jeg spekulerer på, om partiet i det hele taget kan kaldes et arbejderparti. Men begreberne ændres jo stadig. I gamle dage var en arbejder manden på gulvet, et solidt og forstæeligt samt respekteret begreb. I dag er børnepædagoger, socialrådgivere, venstredrejede skolelærere osv. vel blevet til arbejdere. Lidt af de samme politiske betragtninger gælder for øvrigt venstrefløjen i socialdemokratiet.

Når jeg nævner disse ting, er det, fordi jeg vil påstå, at man tænker partipolitisk i en sådan sag i stedet for nationaløkonomisk. Vi

har hørt til hudløshed fra denne talerstol og fra den ende af det politiske spekter, at alle årsagerne til arbejdsløsheden og dermed til gældsætning af landet kommer udefra: dårlige verdenskonjunkturer, stigende oliepriser og alt det sædvanlige. Vi er selv helt uden skyld, forsøger man at bilde folk ind. Men de barske kendsgerninger er, at vi har ført en elendig lønpolitik, stadig bevilget hinanden flere penge, forringet konkurrenceevnen uden at forbedre reallønnen. Vi har tolereret et offentligt overforbrug, der stadig har gjort os fattigere.

Det er disse grundlæggende faktorer i økonomien, der skal rettes op. Det er nemmere, end man tror, for vi er kun en brik på verdensatlasset. Med vor dygtighed og vor gode uddannelse kunne vi let sælge den smule varer, vi kunne producere, blot priserne var rigtige. Det er pointen i hele denne debat, ikke om man arbejder en time fra eller til.

Midt i denne realistiske alvor kommer man så med noget så enfoldigt, som at man kan rette skuden op ved at arbejde mindre. Vi kunne naturligvis fordele fattigdommen, men er det det, man vil? Har disse forkæmpere for kortere arbejdstid slet ingen økonomiske konsekvensberegninger foretaget? Man skulle ikke tro det. Både i Danmark og andre vesteuropæiske lande er der foretaget beregninger, der viser, at hver time arbejdstiden nedsættes, betyder en omkostningsstigning på ca. 3 pct. Det burde egentlig være til at fatte.

Det er ikke helt forkert, at en arbejdsplads i gennemsnit koster 400.000 kr. Det er et tal, vi har brugt før. Forrentning, afskrivning og vedligeholdelse koster efter rentefaldet ca. 20 pct. pr. år eller 80.000 kr. Disse penge skal nu tjenes på en time pr. uge mindre eller 2½ pct. mindre arbejde. Det er naturligvis uden lønkomensation, disse beregninger er foretaget.

Det er også enfoldigt at tro, at vi kan gå i spidsen med nedsættelse af arbejdstiden med vores kæmpegæld. Se på vore tretten nærmeste konkurrentlande! De har alle 40 timer undtagen Schweiz, der arbejder længere. Ud over det har Belgien 39 timer, Frankrig er netop startet med 39 timer ud fra en lovgivning, der siger, at arbejdstiden gradvis skal nedsættes de næste fire år med yderligere en time om året.